

Паулъ Гренеръ. Следъ завръщането си въ България се установява въ Варна, дето има частни класове по пиано и, съ дейността си като солистъ и аккомпанаторъ, е единъ отъ важнитъ деятели въ музикалния животъ на Варна. М. е концертиралъ и въ други български градове, и е единъ отъ организаторитъ на първитъ варненски Музикални тържества, и участникъ въ тѣхъ като солистъ (Григъ концертъ — 1928) и аккомпанаторъ.

Найдхардтъ фонъ Нойенталъ, или **Нитартъ**—Neidhardt von Neuenthal—Nithart — прочутъ минезенгеръ отъ втората половина на XII и първата на XIII в., чиито пѣсни сж запазени въ ръкописъ отъ XIV в. Споредъ Х. Риманъ, Н. трѣбва да е (предполагаемо) най-стария нѣмски компонистъ.

Найтхардтъ, Аугустъ Хайнрихъ — Neithardt, August Heinrich — хордиргентъ и компонистъ, род. 10 авг. 1793 въ Шлайцъ (Ройсъ Кьострицъ), умр. 18 апр. 1861 въ Берлинъ; следъ една добра подготовка, постѣпва въ Гвардейския баталионъ на Йегеритъ като обойстъ и прекарва тамъ войната 1813—1815. На следната година бива назначенъ за музикмайсторъ на полка си, а 1822—1840 такъвъ на полка „Кайзеръ-Францъ“, следъ което Фридрихъ Вилхелмъ IV го натоварва (1843) съ основаването на хора на Берлинската катедрала („Домхоръ“). Въ съставъ 83 човѣка, Н. школува отлично хорътъ и го довежда до едно високо художествено равнище. При изпълнение творения въ многогласния а capella стилъ, Н. достига такива голѣми художествени резултати, че получава предложения да гостува съ хора въ Англия. Като компонистъ, той се представлява отъ танцове, маршове и увертюри за духова музика, клавирни сонати, триа и квинтети за хорна, мъжки кuartети, операта „Жулиета“ и хубави пѣсни. Освенъ това, е продължилъ осмия томъ на Комаровата „Musica sacra“.

Найцелъ, Ото — Neitzel, Otto — компонистъ и музикографъ, род. 6 юли 1852 въ Фалкенбургъ (Померания), умр. 10 мартъ 1920 въ Кьолнъ, училъ въ Кулаковската академия въ Берлинъ; музикален директоръ въ Страсбургъ (градския театъръ) и препода-

вателъ въ тамошната консерватория, после въ консерваториитъ въ Москва и Кьолнъ. Компониралъ нѣколко опери: „Анджела“ (1887), „Дидона“ (1888), „Стариятъ Десауецъ“ (1889), „Барбарина“ и писалъ единъ „Водачъ презъ операта“ (1890—93 — 3 тома). Н. е билъ дълги години музикаленъ референтъ на „Кьолнише Цайтунгъ“.

Нани, Едуардъ — Nanny, Edouard — контрабасистъ-виртуозъ и компонистъ, род. 24 мартъ 1872 въ Сенъ Жерменъ анъ Лай, професоръ въ Парижката консерватория и солистъ на Orchestre symphonique de Paris, членъ на „Дружеството на старитъ инструменти“, писалъ малки творби за контрабасъ, както и една школа и 60 студии за този инструментъ. Н. е учителъ на А. Вапорджиевъ.

Нанино, Джовани Бернардино — Nanino, Giovanni Bernardino — род. около 1559 въ Валерано, умр. 1623 въ Римъ, учителъ въ школата на брата си Джовани Мария Н., капелмайсторъ въ французската църква „Св. Людвигъ“ и после — на „Санъ Лоренцо“ въ Дамазо, писалъ сжщо мотети и мадригали — нѣколко тетради, но особено красиви сж неговитъ псалми отъ 4 до 8 гласа.

Нанино, Джовани Мария — Nanino, Giovanni Maria — знаменитъ компонистъ отъ Римската школа — съвременникъ на великия Палестрина, и неговъ ученикъ, род. 1545 въ Тиволи, умр. 11 мартъ 1607 въ Римъ, отначало капелмайсторъ въ Тиволи, 1571 — замѣстникъ на Палестрина на сжщата длъжностъ въ „С. Мария Маджоре“ въ Римъ, дето открива една школа по композиция, известна подъ името „Римска школа“, отъ която излѣзоха цѣла редица компонисти. 1557 влиза като тенористъ въ колегията на папскитъ пѣвци, а 1604 бива назначенъ за капелмайсторъ на Сикстинската капела. Композициитъ на Н. сж отъ голѣмо значение за изграждане на строгия, тѣй нареченъ „Палестриновъ“ стилъ, който не е лично дѣло на Палестрина, а имайки за основа стария стилъ на нидерландцитъ, — върху неговото създаване сж работили презъ XVI в. цѣла редица майстори. Печатани сж следнитъ негови творби: 1 книга 3-глас-